

ЗА МЪРЗЕЛИВИТЪ ДЕЦА

Една сутринъ дѣдо Господь казалъ на две ангелчета:

— Идете да кажите на баба си Ева, че днесъ ще ѝ дойда на гости.

Ангелчетата веднага спуснаха се надъ колибата на Адама. Отдалече се провикнали:

— Бабо Ево, бабо Ево, бързай да втасашъ, че дѣдо Господь ще ти дойде на гости.

Горката Ева! Отъ кога ѝ се искаше да ги спходи дѣдо Господь! Когато нѣкой ангелъ прелетѣше надъ тѣхната колиба, тя ще му се примоли:

— Миличъкъ, кажи на Господа да не ни се сърди. Нека забрави станалото. Да дойде да ни види и да благослови децата ни. Ама да не забравишъ да му кажешъ.

Ангелитѣ казвали на Господа молбитѣ на Ева, но той все още билъ сърдитъ, за гдето не изпълнили заповѣдта му. Най-сетне се смилилъ надъ молбитѣ на Ева и решилъ да слѣзе на земята.

Ева много се зарадвала, като чула, че Господь ще имъ дойде на гости. Изчистила, измила навсѣкжде, сготвила най-вкуснитѣ ястия и на децата си казала:

— Идете на извора да се измиете, наберете нова шума и се облѣчете.

Децата отишли на извора. Нѣкои се измили, но нѣкои не искали да се измиятъ. Плискали се съ вода, играли, лежали на сѣнка. Като се върнали въ къщи, майка имъ се много изплашила. Какво ще каже Господь, като ги види такива мръсни?

Изведнѣжъ небето свѣтнало, и Господь се задалъ. Сбъркали се Адамъ и Ева и не знаели, какво да правятъ съ мръснитѣ деца. Тогава Ева ги набутала въ плѣвника и залостила вратата.

Дошълъ дѣдо Господь. Посрещнали го радостно, нагостили го. Той ги поразпиталъ, какъ живѣятъ, какво работятъ, слушатъ ли ги децата, помагатъ ли имъ. Поседѣлъ, що поседѣлъ, и тръгналъ да си върви. Наредили се всички до вратата да му цѣлуватъ ржка.